

Закон о платама службеника и намештеника у органима аутономне покрајине и јединице локалне самоуправе

Закон је објављен у "Службеном гласнику РС", бр. [113/2017](#) и [95/2018](#).

I. УВОДНЕ ОДРЕДБЕ

Предмет закона

Члан 1.

Овим законом уређују се плата, увећана плата, накнада плате, накнада трошкова и друга примања службеника и намештеника у органима аутономне покрајине и јединице локалне самоуправе, односно запослених на које се сходно примењују прописи којима се уређују права и дужности из радног односа запослених у органима аутономне покрајине и јединице локалне самоуправе.

Исплата плате

Члан 2.

Плата за текући месец исплаћује се најкасније до краја наредног месеца.

Ако се плата исплаћује у једном делу или у више делова, пуна плата односно последњи део плате се исплаћује у наредном месецу за претходни месец.

Ближи рокови за исплату плате утврђују се колективним уговором, односно правилником о раду.

Заштита права на плату, накнаде и друга примања

Члан 3.

Службеник и намештеник остварује заштиту права на плату, накнаде и друга примања према прописима којима се уређују права и дужности запослених у органима аутономне покрајине и јединице локалне самоуправе.

Обезбеђивање средстава за плату, накнаде и друга примања

Члан 4.

Средства за плате, накнаде и друга примања запослених обезбеђују се у буџету аутономне покрајине, односно јединице локалне самоуправе, у складу са буџетским ограничењима за текућу и наредне две буџетске године, у процесу планирања буџета аутономне покрајине, односно јединице локалне самоуправе.

II. ПЛАТА СЛУЖБЕНИКА И НАМЕШТЕНИКА

Основна плата и минимална зарада

Члан 5.

Основна плата службеника и намештеника одређује се множењем основице са коефицијентом.

Службеник и намештеник остварује право на исплату минималне зараде обрачунате у складу са општим прописима о раду.

Основица

Члан 6.

Основица за обрачун и исплату основне плате јединствена је за све службенике и намештенике у истој аутономној покрајини или јединици локалне самоуправе којима се плата исплаћује из буџета аутономне покрајине, односно из буџета јединице локалне самоуправе и не може бити већа од основице која је утврђена законом о буџету Републике Србије за сваку буџетску годину.

Надлежни орган аутономне покрајине, односно јединице локалне самоуправе разматра основицу само у току процеса припреме буџета за наредну буџетску годину и утврђује је одлуком о буџету у складу са масом средстава опредељеном за обрачун и исплату плата, на начин којим се планира смањење укупних расхода и чиме се обезбеђује дугорочна финансијска одрживост и за шта се даје детаљно образложење.

У току припреме одлуке о буџету о предлогу висине основице надлежни орган прибавља мишљење социјално-економског савета основаног за територију аутономне покрајине – за аутономну покрајину, односно социјално-економског савета основаног за територију јединице локалне самоуправе – за јединицу локалне самоуправе.

Ако није основан социјално-економски савет за одговарајућу територију, надлежни орган аутономне покрајине и јединице локалне самоуправе дужан је да о предлогу основице прибави мишљење Социјално-економског савета Републике Србије, осим надлежног органа јединице локалне самоуправе на територији аутономне покрајине који је дужан да прибави мишљење социјално-економског савета аутономне покрајине, ако је наведени савет основан.

Ако надлежни социјално-економски савет не достави мишљење у року од 15 дана од дана пријема предлога основице, надлежни орган може да утврди основицу без претходно прибављеног мишљења.

Ближа мерила за примену критеријума за сврставање звања, положаја и радних места у платне групе и платне разреде

Члан 7.

Радна места вреднују се на основу критеријума сложености послова који се на њима обављају, потребне компетентности за рад на тим пословима, одговорности за рад и доношење одлука у обављању послова, аутономије у раду, захтеване пословне комуникације и услова рада и сврставају у одговарајуће платне групе и платне разреде.

Критеријум сложености послова изражава се кроз мерила: решавање проблема, креативност и утицај на организациони учинак, критеријум компетентност кроз мерила: образовање, радно искуство, способност и захтевана додатна знања за рад на одговарајућем радном месту, критеријум одговорности кроз мерила: одговорности за доношење одлука, руковођење, финансијске одговорности, давање савета и мишљења, критеријум аутономија у раду се изражава кроз степен самосталности, критеријум пословне комуникације се изражава кроз захтевани ниво контаката за рад на одговарајућем радном месту, док рад ноћу и у сменама, окружење и физички напор одређују услове рада.

Примена критеријума и мерила врши се оценом њихове заступљености у описима послова одређеног радног места и то тако што сваки критеријум остварује одређено процентуално учешће у укупној вредности радног места, и то: сложеност послова представља 25% вредности, компетентност 23% вредности, одговорност 20% вредности, аутономија у раду 15% вредности, пословна комуникација 8% вредности и услови рада 9% вредности.

У вредновању одговорности послова који се обављају на радним местима која су разврстана у звања не узима се у обзир мерило руковођења.

Платне групе, платни разреди и почетни коефицијент звања

Члан 8.

Почетним коефицијентом звања изражава се вредност свих захтева за обављање послова извршилачких радних места која су разврстана у одговарајуће звање.

Почетни коефицијент звања одређује се у распону вредности платног разреда оне платне групе из закона којим се уређује систем плата запослених у јавном сектору, у која су применом критеријума из члана 7. овог закона сврстана радна места разврстана у одговарајуће звање и износи:

ЗВАЊА СЛУЖБЕНИКА	Платна група	Платни разред	Коефицијент
Виши саветник	X	1.	4,63
Самостални саветник	IX	2.	4,13
Саветник	VIII	3.	3,84
Млађи саветник	VII	3.	3,34
Сарадник	VI	1.	2,43
Млађи сарадник	V	1.	2,11
Виши референт	IV	1.	1,87
Референт	III	1.	1,47
Млађи референт	II	1.	1,28

Платне групе, платни разреди и коефицијент положаја

Члан 9.

Коефицијентом положаја изражава се вредност свих захтева за обављање послова радног места које је одређено као положај.

Коефицијент положаја одређује се у распону вредности платног разреда оне платне групе из закона којим се уређује систем плата запослених у јавном сектору, у који је применом критеријума и мерила из члана 7. овог закона сврстан одговарајући положај и износи:

ПОЛОЖАЈ	Платна група	Платни разред	Коефицијент
Подсекретар покрајинског секретаријата	XII	3.	6,96
Помоћник секретара у покрајинском секретаријату	XII	2.	6,73
Помоћник секретара Покрајинске владе	XII	2.	6,73
Помоћник директора покрајинске посебне управне организације	XI	3.	6,47
Директор службе и управе коју оснива Покрајинска влада	XI	3.	6,47
Помоћник директора службе и управе коју оснива Покрајинска влада	XI	1.	5,55
Начелник градске управе града Београда	XII	3.	6,96
Начелник градске управе	XII	1.	6,50
Начелник општинске управе	XI	2.	5,99
Начелник управе градске општине	XI	2.	5,99
Заменик начелника градске управе града Београда – секретар секретаријата градске управе града Београда	XII	2.	6,73
Подсекретар секретаријата градске управе града Београда	XII	2.	6,73
Заменик начелника градске управе	XI	3.	6,47
Заменик начелника општинске управе	XI	1.	5,55
Заменик начелника управе градске општине	XI	1.	5,55

Коефицијенте положаја из става 2. овог члана остварују и службеници који су постављени за вршиоца дужности службеника на положају.

Платне групе, платни разреди и почетни коефицијент радних места намештеника

Члан 10.

Почетни коефицијент радних места намештеника одређује се у распону вредности платног разреда оне платне групе из закона којим се уређује систем плата запослених у јавном сектору, у која су применом критеријума из члана 7. овог закона сврстана радна места.

Сврставање радних места намештеника у платне групе и платне разреде и одређивање почетног коефицијента радних места намештеника утврђује се актом Владе.

Одређивање коефицијента при заснивању радног односа

Члан 11.

Решењем, односно уговором о раду за намештенике, лицу које заснива радни однос одређује се почетни коефицијент звања у које је разврстано радно место чије послове службеник обавља, коефицијент положаја на које је службеник на положају постављен или почетни коефицијент радног места чије послове намештеник обавља, а који су одређени овим законом, односно актом Владе.

Изузетно од става 1. овог члана, лице које има радно искуство на пословима радног места на којима заснива радни однос у трајању од најмање десет година и посебна знања којима може да допринесе унапређењу рада и квалитету обављања послова на свом радном месту, може да се одреди већи коефицијент у распону до два платна разреда у односу на платни разред почетног коефицијента.

Приликом одређивања висине увећања коефицијента из става 2. овог члана води се рачуна о квалификацијама и стручности запосленог у односу на послове радног места које обавља.

Решење о одређивању коефицијента за службенике обавезно садржи и образложене разлоге за одређивање већег коефицијента из става 2. овог члана.

Већи коефицијент из става 2. овог члана не може да се одреди службенику на положају.

Коефицијент службеника приликом преузимања

Члан 12.

Ако се службеник преузима на радно место које је разврстано у исто звање, одређује му се коефицијент платног разреда платне групе који је имао пре преузимања.

Ако се службеник преузима на радно место које је разврстано у непосредно више звање, одређује му се почетни коефицијент звања у коју је сврстано то радно место.

Изузетно од става 2. овог члана, ако је почетни коефицијент звања нижи од коефицијента који је службеник имао пре преузимања, одређује му се, у платној групи у коју је сврстано више звање, коефицијент који је имао до преузимања.

Ако се службеник преузима на радно место које је разврстано у непосредно ниже звање, одређује му се почетни коефицијент платног разреда који одговара редном броју платног разреда који је службеник имао пре преузимања, у платној групи у коју је сврстано ниже звање, односно највећи коефицијент у тој платној групи, ако нема по редном броју одговарајућег платног разреда.

Коефицијент службеника који је премештен на одговарајуће радно место

Члан 13.

Службенику који је трајно премештен на друго одговарајуће радно место одређује се коефицијент који је имао до премештаја.

Службеник који је привремено премештен на друго одговарајуће радно место задржава коефицијент који је имао до премештаја.

Коефицијент службеника који је премештен на друго радно место са напредовањем

Члан 14.

Службенику који је премештен на радно место у непосредно вишем звању одређује се платна група, платни разред и почетни коефицијент звања у које је разврстано радно место на које је премештен.

Изузетно од става 1. овог члана, ако је почетни коефицијент звања нижи од коефицијента који је службеник имао пре премештаја, одређује му се, у платној групи у коју је сврстано непосредно више звање, коефицијент који је имао до премештаја.

Коефицијент службеника који је распоређен, односно премештен на радно место у нижем звању

Члан 15.

Службенику који је, због доношења новог или промене правилника о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места, уз своју сагласност, распоређен, односно премештен на радно место које је разврстано у ниже звање, одређује се почетни коефицијент платног разреда који одговара редном броју платног разреда који је службеник имао пре распоређивања, односно премештаја, у платној групи у коју је сврстано ниже звање, односно највећи коефицијент у тој платној групи, ако нема по редном броју одговарајућег платног разреда.

Прве године после распоређивања, односно премештаја из става 1. овог члана, коефицијент службеника увећава се за 80% разлике између коефицијента на радном месту с кога је распоређен, односно премештен и коефицијента на радном месту на које је распоређен односно премештен, у другој години увећава се за 50% те разлике, а у трећој години за 20% те разлике. После протекла треће године од распоређивања, односно премештаја службенику престаје право на увећање коефицијента.

Службеник који је на свој захтев премештен, односно распоређен на радно место које је разврстано у ниже звање, нема право на увећање из става 2. овог члана.

Коефицијент службеника који је са положаја распоређен на извршилачко радно место

Члан 16.

Службенику који је са положаја распоређен на извршилачко радно место због тога што је протекло време на које је постављен, што је поднео оставку на радно место службеника на положају или зато што је положај укинут одређује се крајњи коефицијент петог платног разреда у платној групи у коју је разврстано извршилачко радно место на које је распоређен.

Службеник из става 1. овог члана има право и на увећање коефицијента према правилима одређеним у члану 15. став 2. овог закона.

Вршилац дужности службеника на положају нема право на увећање коефицијента из става 1. овог члана након престанка статуса вршиоца дужности.

Коефицијент намештеника који је премештен, односно распоређен на друго радно место

Члан 17.

Намештенику који је трајно премештен, односно распоређен на друго радно место одређује се платна група, платни разред и почетни коефицијент радног места на које је премештен, односно распоређен.

О промени платне групе, платног разреда и коефицијента доноси се решење које по сили закона замењује одговарајуће одредбе уговора о раду.

Намештеник који је привремено премештен на друго радно место у складу са законом, задржава коефицијент који је имао до премештаја.

Коефицијент приправника

Члан 18.

Приправнику се одређује коефицијент који износи 80% коефицијента звања у којем се налази радно место на које би био распоређен после приправничког стажа, односно 80% коефицијента радног места за које је закључио уговор о раду.

Корективни коефицијент због посебних услова рада

Члан 19.

Службеницима који раде на пословима инспекцијског и другог надзора или контроле рада, може се увећати коефицијент до 20% своје вредности, ако обављају послове теренског надзора или контроле у непосредном контакту са субјектима надзора или контроле, у зависности од одговорности за стање у области у којој се врши надзор или контрола.

Службеницима који раде на пословима припреме буџета и састављању завршног рачуна може се увећати коефицијент до 20% своје вредности, у зависности од одговорности за извршење наведених послова.

Висина корективног коефицијента за послове који испуњавају услове из ст. 1. и 2. овог члана, у зависности од степена одговорности, одређују се актом руководиоца органа.

Ко одређује коефицијент

Члан 20.

Коефицијент одређује руководилац органа, односно лице или тело које је одређено посебним прописом. Службенику на положају коефицијент одређује орган или тело које је надлежно за његово постављење.

Напредовање службеника у истом звању

Члан 21.

Службеник на извршилачком радном месту остварује право на напредовање у истом звању по основу остварених резултата рада, сходном применом прописа који се односе на напредовање државних службеника, одређивањем већег коефицијента у платној групи у коју је сврстано звање радног места на које је распоређен.

III. УВЕЋАНА ПЛАТА СЛУЖБЕНИКА И НАМЕШТЕНИКА

Увећана плата за руковођење

Члан 22.

Службеник остварује право на увећану плату за руковођење унутрашњом организационом јединицом, у висини од 10% своје основне плате, ако непосредно руководи радом до 20 запослених, односно у висини од 15% своје основне плате ако непосредно руководи радом најмање 20 запослених.

Намештеник остварује право на увећану плату за руковођење унутрашњом организационом јединицом у складу са ставом 1. овог члана, ако руковођење није вредновано приликом одређивања почетног коефицијента.

Увећану плату из става 1. овог члана не остварује службеник, односно намештеник који је привремено премештен на друго радно место чији опис не садржи руковођење унутрашњом организационом јединицом.

Увећана плата за додатно оптерећење на раду

Члан 23.

Ако по писменом налогу непосредног руководиоца службеник, односно намештеник ради и послове који нису у опису његовог радног места у складу са законом, има право на увећану плату за додатно оптерећење.

Увећана плата за додатно оптерећење од најмање 10 радних дана месечно износи 4% основне плате, односно 5% основне плате ако службеник, односно намештеник замењује руководиоца унутрашње јединице.

Увећање плате за додатно оптерећење од најмање 20 радних дана месечно износи 8% основне плате, односно 10% основне плате ако службеник, односно намештеник замењује руководиоца унутрашње јединице.

Увећање плате за додатно оптерећење на раду искључује увећање плате за прековремени рад.

Увећана плата намештеника по основу постигнутих резултата рада и оствареног учинка

Члан 24.

Намештеник остварује право на увећану плату по основу постигнутих резултата рада сходном применом прописа који се односи на увећање плате по основу резултата рада намештеника у државним органима.

Право на другу увећану плату

Члан 25.

Службеник, односно намештеник остварује право на увећану плату за рад ноћу, рад на дан празника који није радни дан, прековремени рад, приправност и минули рад применом закона којим се уређује систем плата у јавном сектору.

Решење о увећаној плати

Члан 26.

Право на увећану плату и висина увећане плате, изузев увећане плате за време проведено у радном односу, одређује се решењем које доноси руководилац органа, односно лице или тело које је одређено посебним прописом.

Увећана плата за време проведено у радном односу је саставни део решења о коефицијенту.

IV. НАКНАДА ПЛАТЕ СЛУЖБЕНИКА И НАМЕШТЕНИКА

Право на накнаду плате

Члан 27.

Службеник, односно намештеник остварује право на накнаду плате у складу са законом којим се уређује систем плата у јавном сектору.

Изузетно од става 1. овог члана, службеник на положају који је нераспоређен остварује право на накнаду плате на начин, у висини и за време утврђено прописима којима се уређују права и дужности запослених у органима аутономне покрајине и јединице локалне самоуправе.

V. ПРАВО НА НАКНАДУ ТРОШКОВА И НА ДРУГА ПРИМАЊА СЛУЖБЕНИКА И НАМЕШТЕНИКА

Право на накнаду трошкова превоза

Члан 28.

Службеник, односно намештеник остварује право на накнаду трошкова превоза за долазак и одлазак са рада (у даљем тексту: накнада за превоз) у висини цене превозне карте у јавном саобраћају, ако послодавац није обезбедио сопствени превоз.

Ако од места становања до места рада не постоји јавни саобраћај службеник, односно намештеник има право на накнаду трошкова превоза у висини цене месечне претплатне карте у јавном саобраћају за сличну најближу релацију за коју постоји јавни превоз, а на основу потврде јавног превозника.

У случају промене места становања службеника, односно намештеника након заснивања радног односа, послодавац није у обавези да накнади увећане трошкове превоза настале променом места становања, осим ако наведена промена није последица премештаја, односно распоређивања службеника, односно намештеника на захтев послодавца због потребе службе или организације рада или ако послодавац прихвати накнаду увећаних трошкова.

Ближи услови за остваривање права на трошкове превоза уређују се колективним уговором, односно правилником о раду.

Право на накнаду других трошкова

Члан 29.

Службеник, односно намештеник остварује право на накнаду трошкова за време проведено на службеном путу у земљи или иностранству, за смештај и исхрану док ради и борави на терену и на накнаду трошкова који су изазвани привременим или трајним премештајем у друго место рада у складу са актом Владе, ако остваривање наведених права није обезбеђено на другачији начин.

Колективним уговором, односно правилником о раду може се, у складу са актом Владе, ближе уредити начин остваривања накнаде трошкова из става 1. овог члана, као и накнаде других трошкова који произилазе из обављања послова службеника, односно намештеника у складу са обезбеђеним финансијским средствима за те намене.

Службеник, односно намештеник има право на накнаду трошкова за исхрану у току рада и регрес за коришћење годишњег одмора у складу са законом којим се уређује систем плата у јавном сектору.

Друга примања

Члан 30.

Службеник, односно намештеник остварује право на отпремнину због одласка у пензију и отпремнину због тога што је утврђен као вишак запослених или због престанка радног односа услед протекла рока у којем је био нераспоређен у складу са законом, у складу са актом Владе.

Колективним уговором, односно правилником о раду могу да се утврде и друга примања службеника и намештеника према општим прописима о раду.

VI. БУЏЕТСКО ОГРАНИЧЕЊЕ

Члан 31.

Основицу за утврђивање основне плате запослених, надлежни орган аутономне покрајине, односно јединице локалне самоуправе дужан је да одреди у оквиру утврђене масе средстава за плате и буџетског ограничења за текућу и наредне две буџетске године.

У оквиру буџетског ограничења, надлежни орган аутономне покрајине односно јединице локалне самоуправе дужан је да планира и оствари средства за исплату основне плате и увећане плате, накнаде трошкова и других примања.

Пре доношења одлуке из става 1. овог члана, надлежни орган јединице локалне самоуправе дужан је да прибави позитивно мишљење министарства надлежног за локалну самоуправу и министарства надлежног за финансије.

До прибављања позитивног мишљења из става 3. овог члана, надлежни орган јединице локалне самоуправе не може утврдити основицу у износу већем од износа који је утврђен за претходну буџетску годину.

VII. ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Утврђивање основице у јединицама локалне самоуправе за 2020. годину

Члан 32.

Основица за обрачун и исплату плате запослених у јединицама локалне самоуправе за 2020. годину мора бити утврђена у износу који, по мишљењу министарства надлежног за финансије, одговара утврђеној маси средстава за плате и буџетском ограничењу за 2020. годину и наредне две буџетске године.

Сходна примена прописа

Члан 33.

До доношења акта Владе којим се уређују трошкови из члана 29. став 1. овог закона и отпремнина из члана 30. став 1. овог закона, на службенике и намештенике сходно се примењују прописи који се односе на накнаде трошкова државних службеника и намештеника.

Одређивање коефицијента до почетка примене овог закона

Члан 34.

Решења о платној групи, платном разреду и коефицијенту у складу са овим законом донеће се до почетка примене овог закона.

Руководилац органа може за највише 10% укупног броја запослених, односно највише једног запосленог у органима који имају мање од 10 запослених, који имају значајно искуство у обављању послова свог радног места и који посебним знањима доприносе унапређењу рада и квалитету обављања послова на свом радном месту, да одреди коефицијент у распону до краја четвртог платног разреда платне групе у којој се налази њихово радно место.

Одређивање коефицијента из става 2. овог члана не односи се на службенике на положају.

Коефицијенти постављених лица

Члан 35.

Службеницима на извршилачком радном месту који су имали статус постављених лица до почетка примене прописа којима се уређују права и дужности запослених у органима аутономне покрајине и јединице локалне самоуправе, руководиоца органа може да одреди коефицијент у распону до краја платне групе у којој се налази почетни коефицијент звања у које је разврстано њихово радно место.

Службеник из става 1. овог члана има право на увећање плате према правилима одређеним у члану 15. став 2. овог закона у односу на основну плату коју је имао као постављено лице.

Положај постављених лица

Члан 36.

Ако постављена лица, која су наставила рад на радном месту које постаје положај до протекла времена на које су постављени, руководиоца органа распореди на извршилачко радно место због тога што нису постављена на положај после окончања јавног конкурса имају иста права као службеник коме је престао рад на положају због тога што је протекло време на које је постављен или због тога што је поднео оставку или због тога што је положај укинута.

Привремено задржавање постојеће плате

Члан 37.

Службенику, односно намештенику чија би основна плата применом овог закона била мања од затечене плате на радном месту на које је био распоређен, односно чије послове обавља на дан почетка примене овог закона, утврђене у складу са законом којим се уређује систем плата у јавном сектору на дан почетка примене овог закона, задржава право на плату коју је имао до почетка примене овог закона док његова основна плата, применом одредаба овог закона не достигне плату коју је имао.

Ако службеник, односно намештеник који је био у радном односу на дан почетка примене овог закона, буде премештен, односно распоређен на друго радно место, задржава затечену плату радног места на које је премештен, односно распоређен на дан почетка примене овог закона, све док његова основна плата применом одредаба овог закона не достигне затечену плату тог радног места.

Привремени режим награђивања

Члан 38.

Награђивање службеника по основу остварених резултата рада одређивањем већег коефицијента у складу са овим законом почеће да се примењује од 2021. године, на основу оцена у 2019. и 2020. години.

Рок за доношење подзаконских аката и аката за извршење овог закона

Члан 39.

Акт из члана 10. став 2, члана 29. став 1. и члана 30. став 1. овог закона, Влада ће донети до почетка примене овог закона. Послодавци који права, обавезе и одговорности службеника и намештеника на дан ступања на снагу овог закона уређују Правилником о раду, дужни су да ускладе правилнике о раду са одредбама овог закона до почетка примене овог закона.

Примена важећих колективних уговора

Члан 40.

Одредбе колективног уговора који је на снази на дан почетка примене овог закона, а које нису у супротности са овим законом и законом којим се уређује систем плата у јавном сектору, остају на снази до закључивања колективног уговора у складу са овим законом и законом којим се уређује систем плата у јавном сектору, односно до истека важења колективног уговора.

Престанак примене и важења ранијих прописа

Члан 41.

Од дана почетка примене овог закона на службенике и намештенике престају да се примењују:

- 1) Закон о платама у државним органима и јавним службама („Службени гласник РС”, бр. 34/01, 62/06 – др. закон, 116/08 – др. закон, 92/11, 99/11 – др. закон, 10/13, 55/13 и 99/14);
- 2) Уредба о коефицијентима за обрачун и исплату плата именованих и постављених лица и запослених у државним органима („Службени гласник РС”, бр. 44/08 – пречишћен текст и 2/12).

Даном почетка примене овог закона престају да важе:

- 1) члан 185. ст. 1. и 2. Закона о запосленима у аутономним покрајинама и јединицама локалне самоуправе („Службени гласник РС”, број 21/16);
- 2) Уредба о критеријумима за разврставање радних места и мерилима за опис радних места намештеника у аутономним покрајинама и јединицама локалне самоуправе („Службени гласник РС”, број 88/16);
- 3) члан 7. Уредбе о критеријумима за разврставање радних места и мерилима за опис радних места службеника у аутономним покрајинама и јединицама локалне самоуправе („Службени гласник РС”, број 88/16).

Ступање на снагу

Члан 42.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”, а примењује се почев од 1. јануара 2020. године, изузев одредаба чл. 32, 34, 35. и 39. овог закона које се примењују од дана ступања на снагу овог закона и чл. 21. и 24. овог закона које се примењују од 1. јануара 2021. године.